
Een geleend graf

En Jozef het lichaam nemende ... legde dat in zijn nieuw graf. Mattheüs 27:59, 60

Ja, Christus werd begraven in het graf van een ander. Hij Die geen eigen huis bezat en sliep in de woning van andere mensen, Die geen tafel had, maar leefde van de gastvrijheid van Zijn volgelingen, Die bootjes leende om daarin te preken en niets bezat in de grote wereld – Hij werd verplicht een graf te aanvaarden uit liefdadigheid. Die goede Jozef dacht dat hij het graf voor zichzelf had uitgehouwen, en dat zijn gebeente daar zou liggen. Hij had het uitgehakt als een familiegrafkelder, en zie, de Zoon van David maakt het tot een van de tombes der koningen. Maar door het aan de Heere te lenen, verloor hij het niet; sterker nog: hij kreeg het met een aanzienlijke rente terug. Hij leende het maar drie dagen. Daarna stond Christus het af. Hij had het niet ontwaard, maar doorgeurd en geheiligd, zodat het in de toekomst een eer zou zijn er begraven te worden. Het was een geleend graf. Waarom? Ik vat het niet op als een oneer voor Christus. Het was om te laten zien dat aangezien Zijn zonden geleende zonden waren, Hij ook in een geleend graf werd begraven. Christus had geen overtredingen van Zichzelf; Hij nam de onze op Zich. Hij heeft nooit iets verkeerd gedaan, maar al mijn zonden genomen, al de uwe, als u een gelovige bent. Als het over heel Zijn volk gaat, is het waar dat Hij in Zijn eigen lichaam hun smarten droeg en hun leed meenam op het hout. En dus, omdat het de zonden van anderen waren, rustte Hij in het graf van een ander. Omdat het toegerekende zonden waren, was dat graf slechts door toerekening van Hem. Het was niet Zijn graftombe; het was het graf van Jozef.

[XFacebookWhatsApp](#)